

Het Verhaal van Degenen van Wie het Hart Achterbleef

De Bindende Kracht: Familie

Ercan Kösen

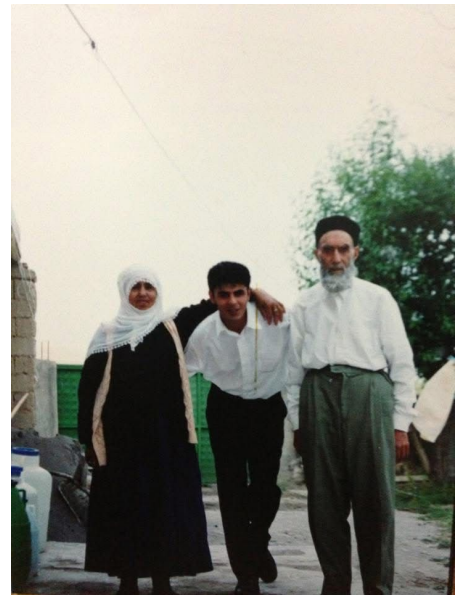
Op 5 mei 1977 ben ik geboren in Eleşkirt, gelegen ten westen van Ağrı. Ik ben het vierde kind van mijn Koerdische familie. Toen ik nog maar drie maanden oud was, migreerden wij als gezin naar Nederland. Mijn vader was al in 1975 naar Nederland gekomen; het duurde echter enige tijd voordat hij ons kon laten overkomen. We waren een groot gezin met vier jongens en één meisje.

In afwezigheid van mijn vader nam mijn moeder de rol van bindende kracht binnen het gezin op zich. Ze deed haar uiterste best om ons bij elkaar te houden en ons het gemis van onze vader niet te laten voelen. In onze oosterse cultuur voelt een mens zich nooit echt alleen, omdat familie- en verwantschapsbanden zeer sterk zijn. Moeder en vader zijn als twee pagina's van één boek; wij, de kinderen en kleinkinderen, vormen de letters daarin.

De Jaren in het Pension

Hoewel ik nog maar drie à vier maanden oud was, zijn sommige beelden uit die tijd me bijgebleven. Bij onze aankomst bracht mijn vader ons onder in een pension. Het was een klein huis met twee verdiepingen: beneden een gezamenlijke keuken en woonkamer, boven de slaapkamers.

Ik herinner me nog steeds de kleur van de deur, de glazen, de asbakken en de momenten waarop ik over de grond kroop. Sommige van mijn gedragingen trokken toen de aandacht; zo stopte ik bijvoorbeeld luciferhoutjes in mijn kraag, wat ik fascinerend vond. Later verhuisden we naar een vrijstaand huis dat mijn vader had gehoord. Het pension was simpelweg te klein voor ons grote gezin.

Turkije-Opa en Oma in het midden Ercan

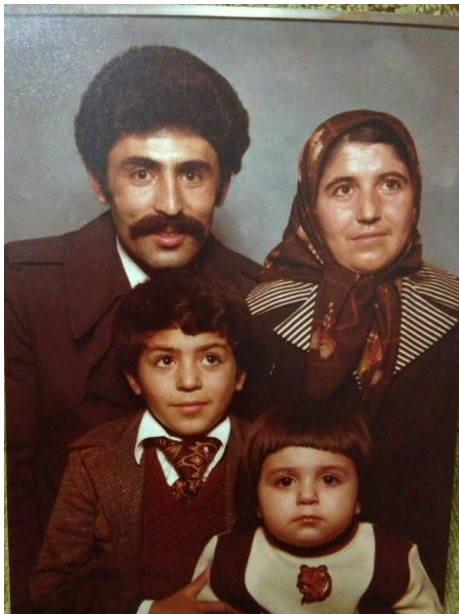
Ongezonde Werkomstandigheden en Strijd

In zijn eerste jaren in Nederland werkte mijn vader in Venlo in een stoelenfabriek. Door het werken met giftige verf ging zijn gezondheid achteruit en moest hij stoppen. Helaas werd er vanwege taalproblemen onvoldoende rekening met hem gehouden. Niet alleen mijn vader, maar ook veel van zijn collega's kregen hierdoor ernstige gezondheidsproblemen. Daarna ging hij werken bij de Michelin-bandenfabriek in Den Bosch, waar hij jarenlang hard werkte voor zijn gezin. Zelfs toen hij ziek was, bleef hij werken om niemand tot last te zijn. Hij wilde geen arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen en niemand tot last zijn. Ondanks dat wij een groot gezin waren, wist mijn vader ons allemaal op te voeden, te laten studeren en een beroep te laten uitoefenen. In die tijd kon één inkomen een groot gezin onderhouden. Tegenwoordig zorgen stijgende verwachtingen en consumptiedrang ervoor dat mensen steeds moeilijker rondkomen en een constant gevoel van tekort ervaren.

Vader en moeder van Ercan-Bedevaartreis

Opvoeding en Waarden

Vader-Moeder-Ercan en zusje

Dankzij de waarden die onze ouders ons hebben meegegeven, voelen wij ons bevoorrecht. We groeiden vrij op, maar bleven altijd op het juiste pad. Ik heb zelf drie zoons. Ik geef hen vrijheid, maar let goed op met wie ze omgaan en waar ze naartoe gaan. Want elke leegte wordt opgevuld; ik wil dat die wordt gevuld met goedheid en positiviteit. Samen met mijn vrouw besteden we hier veel aandacht aan. Door de huidige economische omstandigheden werken vaak beide ouders, waardoor kinderen minder aandacht krijgen. Dit kan ertoe leiden dat zij verkeerde invloeden oppikken via sociale media of hun omgeving. Mijn vrouw heeft er daarom voor gekozen om thuis te blijven toen de kinderen klein waren.

Ik geef mijn kinderen niet alles meteen. Ik wil dat ze leren wachten en de waarde van dingen begrijpen. Soms koop ik ook tweedehands. Tevreden zijn met weinig maakt een mens rijk. Wat gemakkelijk verkregen wordt, gaat ook gemakkelijk verloren. Maar als het om liefde gaat, doe ik altijd mijn best en probeer ik daarin een voorbeeld te zijn.

Identiteit en Cultuur

Als kinderen waren we altijd bij onze ouderen. Waar mijn vader ging, gingen wij mee. Zo leerden we door ervaring hoe we ons in de samenleving moesten gedragen.

Na mijn huwelijk heb ik vijftien jaar bij mijn ouders gewoond. Mijn kinderen zijn daar geboren en opgegroeid met hun waarden. Dankzij hen hebben we onze Anatolische cultuur en islamitische identiteit kunnen behouden.

Het is namelijk niet moeilijk om je identiteit te behouden binnen veilige muren; de echte uitdaging is om diezelfde houding ook daarbuiten te tonen.

Van Piloot naar Juwelier

Sleutelstad krant-2026 Wereldmuseum

Omdat ik op jonge leeftijd naar Nederland kwam, had ik geen moeite met taal of integratie. Ik koos voor een carrière als piloot en werkte in de burgerluchtvaart als privéjetpiloot.

In 1996 begonnen we als familie met een juwelierszaak. Na mijn huwelijk in 2001 besloot ik te stoppen met vliegen en me volledig op dit vak te richten. Vandaag de dag zijn wij in Leiden de eerste en enige Turkse juwelier onder de naam HasGold.

Daarnaast hebben we ook een eigen werkplaats opgezet.

Voor mijn werk reis ik regelmatig naar Turkije. Ik vind het jammer wanneer we “Almançı” worden genoemd. Wij zijn geen “Almançı”, maar “gurbetçi”: iemand die elders woont, maar wiens hart nog in het thuisland ligt.

Levensvisie en Verwachtingen

Ik heb geen materiële verwachtingen van het leven. Voor mij is het belangrijk om te leven zonder mijn waarden te verliezen en als voorbeeldig mens deze wereld te verlaten.

Wanneer ik overlijdt, wil ik in Nederland begraven worden. Ik wil herinnerd worden als iemand met een Anatolische achtergrond en als moslim.

Ik overweeg niet om permanent naar Turkije terug te keren, tenzij ik merk dat mijn kinderen cultureel of spiritueel schade oplopen.

Ercan met zijn zonen

Ercan en zijn broetjes & zusje

Boodschap aan de Jongeren

Technologie verwijderd mensen steeds verder van spiritualiteit. Veel waarden zijn verloren gegaan. We vullen leegtes met series, nieuws en entertainment. Geldzucht heeft morele waarden aangetast. Vroeger waren relaties oprechter. Heimwee naar het vaderland hield mensen dicht bij elkaar.

Mijn advies aan jongeren is om het leven zelf te ontdekken, respect en waarden te leren kennen en binnen de grenzen van het toelaatbare te blijven. Verspil je leven niet alleen aan materiële zaken.

Wat mij momenteel het meest enthousiast maakt, is het project om een stuk van de Ka'aba-bedekking tentoon te stellen in het TRC Museum in Leiden.

Dit zal een primeur zijn in Nederland. Het is een eer om hieraan bij te dragen.

Slotwoord

De toekomst kennen brengt zorgen met zich mee; soms is niet weten de grootste rust. Dingen waar we geen kennis van hebben, zouden ons niet te veel moeten beïnvloeden. De kracht van iets hangt af van hoeveel we erin geloven.

Geloven is de helft van succes. Met deze gedachte probeer ik als jonge ondernemer een voorbeeld te zijn voor zowel mijn kinderen als toekomstige generaties. Hard werken is in onze cultuur en religie ook een vorm van toewijding.

Wij zijn als witte rozen tussen rode rozen in een tulpenveld. Dat laat zien hoe kleurrijk en rijk onze identiteit en samenleving zijn.

Seher Ulusoy-Şahin
Leiden, 27-03-2026

Kalbi Geride Kalanların Hikâyesi

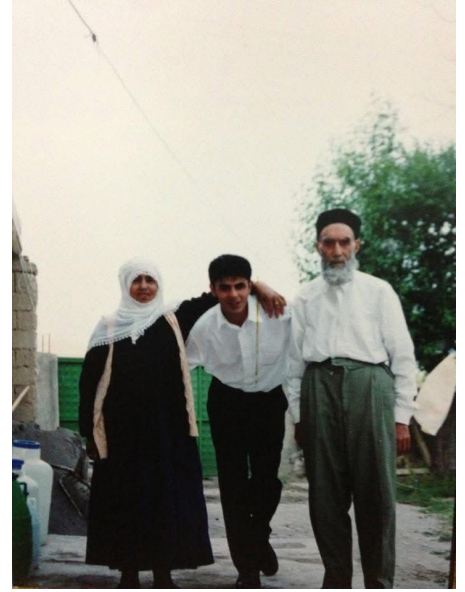
Ercan Kösen-2026-zakenreis

Birleştirici Güç: Aile

5 Mayıs 1977'de, Ağrı'nın batısında yer alan Eleşkirt'te dünyaya geldim. Kürt kökenli ailemin dört numaralı çocuğuyum. Henüz üç aylıkken, sekizinci ayın sonlarında ailemle birlikte Hollanda'ya göç ettik. Babam 1975 yılında Hollanda'ya gelmişti; bizi yanına alması ise zaman almıştı. Dört erkek ve bir kız çocuktan oluşan kalabalık bir aileydik. Babamın yokluğunda annem, ailenin birleştirici gücü olarak bizleri bir arada tutmaya çalıştı ve elinden geldiğince babamızın yokluğunu hissettirmemeye gayret etti. Şu bir gerçektir ki, bizim doğu kültürümüzde insan hiçbir zaman kendini yalnız hissetmez; çünkü aile ve akrabalık bağları çok güçlüdür. Anne ve baba, bir kitabın iki sayfası gibidir; biri bir yüzü, diğeri öteki yüzüdür. İçindeki harfler ise biz çocuklar ve torunlarımız.

Pansiyon Yılları

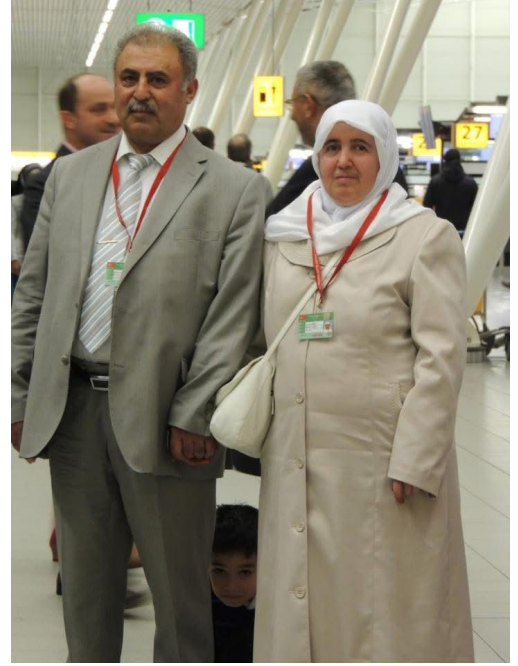
Daha üç-dört aylık olmama rağmen, o günlere dair bazı görüntüler hâlâ hafızamda. İlk geldiğimizde babam bizi bir pansiyona yerleştirmişti. İki katlı, alt katında ortak mutfak ve salon, üst katında yatak odaları bulunan küçük bir evdi. Kapının rengini, bardakları, küllükleri ve yerde emeklediğim anları bugün bile net hatırlıyorum. O dönemde yaptığım bazı davranışlar insanların dikkatini çekti; örneğin kibrit çöplerini alıp yakamdan içeri atardım, bu bana ilginç gelirdi. Daha sonra babamın kiraladığı müstakil bir eve taşındık. Pansiyon kalabalık ailemiz için yetersiz kalıyordu.

Turkiye-Opa en Oma in het midden Ercan

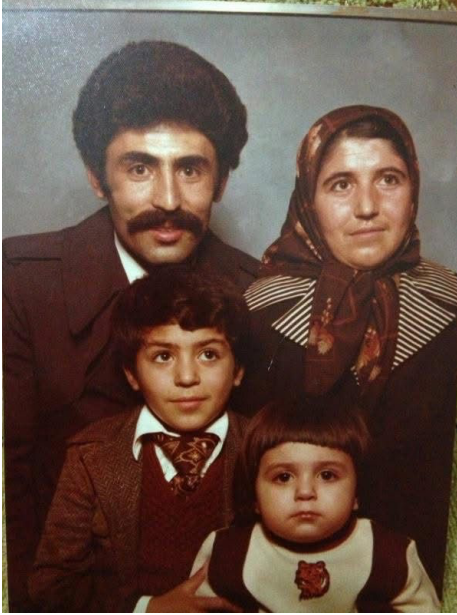
Sağlıksız Çalışma Ortamı ve Mücadele

Babam Hollanda'daki ilk yıllarında Venlo'da bir sandalye fabrikasında çalıştı. Zehirli boylarla çalıştığı için sağlığı bozuldu ve işi bırakmak zorunda kaldı. Ne yazık ki dil yetersizliği nedeniyle gerekli hassasiyet gösterilmedi. Sadece babam değil, birlikte çalıştığı birçok iş arkadaşı da bu nedenle ciddi sağlık sorunları yaşadı. Ardından Den Bosch'ta Michelin lastik fabrikasında işe girdi ve uzun yıllar boyunca ailesi için çalıştı. Kimseye muhtaç olmamak için hasta hâliyle bile çalışmaya devam etti; sırf malulen maaş almamak ve kimsenin hakkına girmemek için büyük fedakârlık gösterdi. Kalabalık bir aile olmamıza rağmen babam tek başına çalışarak hepimizi okuttu ve meslek sahibi yaptı. O yıllarda tek bir kişinin kazancı kalabalık bir aileye yetebiliyordu. Günümüzde ise artan beklentiler ve tüketim arzusu nedeniyle gelir arttıkça gider de artıyor; insanlar geçinmekte zorlanıyor ve sürekli bir eksiklik hissi yaşıyor.

Vader en moeder van Ercan-Bedevaartreis

Eğitim ve Değerler

Vader-Moeder-Ercan en zusje

Bizi helal daire içinde büyüten büyüklerimiz sayesinde kendimizi çok şanslı hissediyoruz. Özgür büyüdük ama yanlış yollara sapmadık. Bugünlere gelmemizde çevremizdeki örnek insanların payı büyük. Enim de üç oğlum var. Onları özgür bırakıyorum; ancak kimlerle vakit geçirdikleri ve nereye gittikleri benim için önemlidir. Çünkü boşluk mutlaka bir şekilde doldurulur; benim tercih ettiğim, bu boşluğun iyilik ve güzellikle dolmasıdır. Bu konuda eşimle birlikte büyük bir hassasiyet gösteriyoruz. Günümüzde ekonomik zorluklar nedeniyle anne ve babanın birlikte çalışması, çocukların yeterince ilgi görememesine yol açabiliyor. Bu da onların sosyal medya veya çevre etkisiyle yanlış yönlere sapmasına neden olabiliyor. Eşim bu konuda hassas davrandığı için çocuklar küçükken evde kalmayı ve onlarla birebir ilgilenmeyi tercih etti. İleride dilediğinde tekrar iş hayatına dönebilecektir. Çocuklarımla her istediğini hemen almam. Değer bilmeleri için beklemeyi öğrenmelerini isterim. Yeri geldiğinde ikinci el ürünler de alırım. Aza kanaat etmenin insanı zenginleştirdiğine inanıyorum. Kolay elde edilen şeyler kolay kaybedilir. Ancak söz konusu bir hayır işi olduğunda, isim vermeden elimden gelenin en iyisini yaparım ve bu konuda çocuklarıma örnek olmaya çalışırım. Topluma duyarlı bireyler yetiştirmek her anne babanın sorumluluğudur; hatta bu sorumluluk aile büyüklerini ve akrabaları da kapsar.

Kimlik ve Kültür

Biz çocukken hep büyüklerimizin yanındaydık. Babam nereye gitse bizi de götürürdü. Böylece toplum içinde nasıl davranılması gerektiğini yaşayarak öğrendik. Çocuğun kulağına okunan ilk duadan, kurbanın nasıl kesileceğine; düğünlerde takıların nasıl takılacağından cenazelerde yapılması gerekenlere kadar pek çok değeri büyüklerimizden öğrendik. Onların bizler için birer velinimet olduğuna inanıyorum.

Bu yüzden evlendikten sonra on beş yıl anne ve babamla birlikte yaşadım. Çocuklarım onların yanında doğdu ve hayat yolunda onlardan ilham aldı. Sayelerinde Anadolu kültürünü ve Müslüman kimliğimizi koruyabildik. Çünkü bir kalenin içinde kimliği korumak kolaydır; asıl önemli olan, dışarıda da aynı duruşu sergileyebilmektir.

Pilotluktan Kuyumculuğa

Sleutelstad krant-2026 Wereldmuseum

Çok küçük yaşta Hollanda'ya geldiğim için dil ve uyum sorunu yaşamadım. İlgi duyduğum için pilotluk mesleğini seçtim ve sivil havacılıkta özel jet pilotluğu yaptım. Aynı zamanda 1996 yılında ailece kuyumculuk işine başladık; boş zamanlarımda orada da çalışıyordum. 2001 yılında evlendikten sonra pilotluğu bırakarak kuyumculuğa devam ettim. Bugün Leiden'de ilk ve tek Türk kuyumcu (HasGold) olarak mesleğimizi sürdürüyoruz.

Bununla da yetinmeyip, gerçek bir zanaatkâr olarak üretim atölyemizi de faaliyete geçirdik. İşim gereği Türkiye'ye sık sık gidiyorum. Bize "Almancı" denilmesine kırılıyorum. Çünkü biz Almancı değil, gurbetçiyiz. Gurbetçi; başka bir yerde yaşamaya alışmaya çalışırken kalbi hâlâ memleketinde olan kişidir.

Hayata Bakış ve Beklentiler

Bu dünyadan maddi bir beklentim yok. Benim için önemli olan, değerlerimizi kaybetmeden yaşamak ve örnek bir insan olarak bu dünyadan göçmektir. Vefat ettiğimde Hollanda'ya defnedilmek isterim. Burada, Anadolu evladı ve Müslüman kimliğimle anılmak ve Hollanda'daki ilk Ağrılılardan biri olarak hatırlanmak isterim.

Türkiye'ye temelli dönmeyi düşünmüyorum. Ancak çocuklarımla kültürel ve manevi olarak zarar gördüğünü hissedersen, sadece bu sebeple dönmeyi göze alırım.

Ercan met zijn zonen

Gençlere Mesaj

Teknoloji insanları maneviyattan uzaklaştırıyor. Kaybettiğimiz çok değer var. Boşlukları dizilerle, haberlerle ve gösterilerle doldurduk. Para hırsı ahlakı zedeledi. Eskiden maddiyat bu kadar ön planda olmadığı için ilişkiler daha samimiydi. Geldiğimiz topraklara duyulan özlem ve vatana hasret bizi bir arada tutuyordu.

Gençlere tavsiyem; hayatı kendilerinin keşfetmeleri, kıymeti, sevgiyi, saygıyı, örf ve âdetleri öğrenmeleri ve helal dairenin dışına çıkmamalarıdır. Mal ve mülk uğruna hayatlarını tüketmemelidirler.

Ercan en zijn broetjes & zusje

Bugün beni en çok heyecanlandıran konu, bana nasip olan Kâbe örtüsünün Leiden'deki TRC Müzesi'nde sergilenmesi için yapılan çalışmalardır. Maneviyatı bu kadar güçlü bir değer insanların ulaşmasına vesile olmak benim için büyük bir mutluluktur. Bu aynı zamanda Hollanda'da bir ilk olacak ve bu ilke vesile olmak benim için ayrı bir onurdur. Gidemeyenlere bu değeri ulaştırmak çok anlamlıdır. Musa dağa gidemiyorsa, dağ Musa'ya gider.

Son Söz

Geleceği bilmenin endişesini taşımak istemem; bilmemek bazen en büyük huzurdur. Bilgi sahibi olmadığımız şeyler bizi gereğinden fazla tkilememelidir. Bir şeyin etkisi, ona ne kadar inandığımız kadardır.

İnanmak başarının yarısıdır. Bu anlayışla, Hollanda toplumunda genç bir girişimci olarak yer edinme gayretim; hem kendi çocuklarıma hem de gelecek nesillere örnek olma amacını taşımaktadır. Çok çalışmak, bizim geleneğimizde ve dinimizde de bir ibadettir.

Umarım gençlere örnek olabiliriz. Çünkü biz, lale bahçesinde kırmızı güller arasında açan beyaz güller gibiyiz. Bu da toplumun ve kimliğimizin ne kadar renkli ve zengin bir mozaik olduğunu en güzel şekilde göstermektedir.

Seher Ulusoy-Sahin
Leiden 27-03-2026